

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 10T/65/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619010262
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulgan
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2020:6619010262.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudcom JUDr. Jánom Šulganom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03. júna 2020 takto

rozhodol:

Obžalovaný S. V. Ú. O. S., nar. XX. XX. XXXX E. L., trvale bytom
B., naposledy zdržiavajúci sa na adrese D. D.. Č.. XXXc, J., XXX XX D., t. č. na neznámom mieste,

je vinný, že

- dňa 23. 08. 2017 na Generálnu prokuratúru SR v Bratislave a Okresnému súdu Lučenec zaslal písomné podanie zo dňa 18. 08. 2017, v ktorom uviedol, že sudca Okresného súdu Lučenec vo veci sp. zn. 8C/205/2016 a ďalšie I.. I. Š. mal účastníkov konania prebiehajúcim na súde hrubo osočovať, podávať na nich trestné oznámenia, pričom trestné oznámenia mal označovať ako dôvody na svoje vylúčenie a samotným podaním trestných oznámení mal prisudzovať vinu účastníkom konania a takto mal poškodzovať ich dobré meno na Okresnom súde Lučenec, týmto konaním mal vytvárať dojem, že trestné oznámenia boli dôvodné, uvedeným spôsobom malo dôjsť k šíreniu nepravdivých údajov a to verejným spôsobom, čím sa mal sudca dopúšťať rôznorodej trestnej činnosti, súčasne z podania S. V. vyplynulo, že sudca I.. I. Š. mal uvádzať podanie trestného oznámenia ako rozhodnú skutočnosť o nejasnej veci, čím neuvádza samotnú skutočnosť len ju hodnotí, pričom má ísť o jeho chorobnú projekciu, ďalej sudca mal tiež uvádzať ako rozhodné, samotné podanie trestného oznámenia bez ohľadu na preukázanú skutočnosť a výsledok v rozhodnutí o trestnom oznámení, čo má byť zjavným nezmyslom a preto obžalovaný S. V. poukázal na to, že sudca zrejme nemá právnické vzdelanie a teda sa preukazuje neplatnými dokladmi o vzdelaní, prípadne ďalšie školy a kurzy nasledovného vzdelania sú nehodnotné a neplatné na výkon jeho funkcie sudcu, prípadne došlo k strate jeho psychickej spôsobilosti, nakoľko podľa názoru obžalovaného S. V. má sudca zjavne trpieť psychopatiou - velikášstvom, prípadne jej kombináciou s inou skoršou indikovanou poruchou, nakoľko trestnému oznámeniu pripisoval väčší význam ako rozhodnutiu o skutočnosti samej, prípadne túto psychopatiu predstiera, keďže mal skutočnosť a výsledok obchádzať z nejasného dôvodu, čím podľa tvrdenia obžalovaného S. V., sudca I.. I. Š., nespĺňa nezávislosť a je potrebné ho odvolať ako nespĺňajúceho právne predpoklady,

t e d a

- o inom oznámil nepravdivý údaj, ktorý je spôsobilý značnou mierou ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov, poškodiť ho v zamestnaní, narušiť jeho rodinné vzťahy alebo spôsobiť vážnu ujmu,

t ý m s p á c h a l

- prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1 Tr. zák.

a o d s u d z u j e s a

podľa § 373 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu
i e n e č n e odkladá na skúšobnú dobu 1 (jedného) roka.

p o d m

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 07. 05. 2019 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec na Okresný súd Lučenec obžalobu na obžalovaného S. V. pre prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák.. Po postúpení veci na Okresný súd Veľký Krtíš dňa 16. 08. 2019 rozhodoval vo veci uvedený súd.

Obžalovaný sa hlavného pojednávania nezúčastnil, pretože sa mu nepodarilo doručiť písomnosti na poslednú známu adresu v Berlíne. Z obsahu spisu mal súd preukázané, že obžalovaný často menil miesto pobytu. V priebehu trestného stíhania býval v Lučenci, v Bratislave, v Českej republike, v Rakúsku aj v Nemecku. Nikdy vopred neoznámil orgánom činným v trestnom konaní, kde sa bude momentálne nachádzať. Na ním uvedenej adrese pre doručovanie si zásielky nepreberal, súd preto dospel k záveru, že obžalovaný sa vyhýba trestnému stíhaniu pobytom v cudzine, preto opatrením rozhodol, že bude konať proti ušlému.

Po vykonanom dokazovaní súd dňa 04. 12. 2019 rozsudkom č. k. 10T/65/2019-226 rozhodol o vine a treste obžalovaného. Krajský súd uznesením sp. zn. 3To/33/2020 zo dňa 25. 03. 2020 rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil na nové konanie.

Súd vykonal ďalšie dokazovanie v súlade s pokynmi odvolacieho súdu. Poškodený I.. I. Š. na hlavnom pojednávaní uviedol, že už ide o tretí prípad s obžalovaným. Pri prvom podal trestné oznámenie, musel chodiť po výsluchoch, bolo mu to nepríjemné a skončilo to zastavením. V druhom prípade písal obžalovaný na Ministerstvo spravodlivosti a dožadoval sa disciplinárneho konania voči nemu. Vôbec to neriešil. V tomto prípade to nemienil riešiť, ale oslovil ho predseda súdu s tým, že bola naňho podaná sťažnosť a on sa musel vyjadriť. Konať začala prokuratúra, ale nie na jeho podnet. Bolo mu to nepríjemné, musel sa vyjadrovať k sťažnostiam. Rovnako mu nebolo príjemné, keď o tom kolega vtipkoval. V práci žiadnu ujmu nepociťoval, v rodine čiastočne, pretože bol nervózny. Najviac sa ho dotklo, že obžalovaný zatiahol do sporu aj jeho rodinu.

Ďalšie dôkazy vykonal súd oboznámením s písomnými dôkazmi tak ako je uvedené v zápisniciach o hlavnom pojednávaní.

Súd vykonal dokazovanie a vyhodnotil dôkazy v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. jednotlivo i v ich súhrne. Z vykonaného dokazovania má súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný skutočne na Generálnu prokuratúru SR v Bratislave a na Okresný súd Lučenec zaslal písomné podanie zo dňa 18. 08. 2017, v ktorom uviedol o sudcovi I.. I.Á. Š. nepravdivé informácie tak, ako sú uvedené v obžalobe. Súdom považoval za nutné vysporiadať sa s otázkou, či uvedené informácie mohli ohroziť vážnosť poškodeného v zamestnaní, v spoločnosti, alebo narušiť jeho vzťahy v rodine, teda či konanie obžalovaného napĺňa skutkovú podstatu trestného činu ohovárania. V prvom rade súd poukazuje na skutočnosť, že uvedené informácie sú skutočne hrubo znevažujúce osobu poškodeného I.. I. Š.. Súdom sa stotožnil s názorom prokuratorky, že sudca je verejne činnou osobou a miera zásahu do jeho súkromia, ktoré musí zniesť, je vyššia ako u bežnej populácie, avšak zásah, ktorý do jeho sféry vykonal obžalovaný, je výrazne cez hranicu, ktorú by ešte mal poškodený znášať. V tomto prípade dospel súd k záveru, že zo strany obžalovaného nejde len o prejav nespokojnosti s výsledkom súdneho konania, resp. s jeho priebehom, ktorý by sa manifestoval v nejakom zlostnom jednorazovom vyjadrení svojich pocitov, aj s prípadne nejakou verbálnou urážkou, alebo podaním sťažnosti nadriadenému, to znamená predsedovi súdu, v ktorom by napríklad mohol poukázať na prípadné nevhodné správanie sudcu. Nič také sa však nestalo a obžalovaný podal písomné podanie, v ktorom hrubým spôsobom osočuje osobu poškodeného. Nie je podstatné a nie je potrebné preukazovať, či tieto informácie skutočne poškodeného poškodili a spôsobili mu reálnu ujmu. Podstatné je či boli takej intenzity, že mohli takúto ujmu spôsobiť. Skutočnosť, že poškodený nepodal trestné oznámenie ani civilnú žalobu je irelevantná a v žiadnom

prípade neznamená, že údaje, ktoré obžalovaný oznámil nemohli spôsobiť poškodenému vážnu ujmu. Poškodený v minulosti v obdobnom prípade aj trestné oznámenie podal, musel chodiť na úkony, bolo mu to nepríjemné, zbytočne sa to rozmazávalo a nakoniec bola vec zastavená. Je preto pochopiteľné, že podobnú tortúru už zažívať nechcel. Pripojením sa k trestnému stíhaniu (27. 02. 2018) však vyjadril nevyhnutný súhlas s trestným stíhaním obžalovaného (§ 211 ods. 1 Tr. por.), z čoho súd vyvodil záver, že poškodený ako osoba znalá práva subjektívne vyhodnotil údaje v podaní ako také, ktoré by mohli naplniť skutkovú podstatu trestného činu.

Súd sa plne nestotožnil s tvrdením obhajoby, že nedošlo k takému zásahu do povesti poškodeného, že by to mohlo spôsobiť jeho ujmu v zamestnaní, v rodine, alebo u spoluobčanov. Súd dospel k záveru, že ujmu v zamestnaní týmto podaním poškodený neutrpel, pretože osoba obžalovaného je na súde známa. Je známe, že táto osoba podáva rôzne podnety, s rôznymi negatívnymi vyjadreniami a z tohto pohľadu preto nemohlo byť až takým prekvapením, že podala písomné podanie aj na poškodeného. Samozrejme v zamestnaní všetci vedeli, že poškodený má riadne vzdelanie a svoju prácu vykonáva v súlade so zákonom. Ujmu nepociťoval ani samotný poškodený, okrem toho, že mu to bolo nepríjemné. Pokiaľ ide o ujmu v rodinných vzťahoch, tak po výsluchu poškodeného dospel súd k záveru, že k istej ujme mohlo dôjsť. Rodina poškodeného síce veľmi dobre vie, akým spôsobom sa poškodený dopracoval k postaveniu, na ktorom sa momentálne nachádza, vie, čo tomu predchádza. Manželka poškodeného je tiež sudkyňou, takže tá veľmi dobre vie, že tvrdenie obžalovaného je nepravdivé, ale ako sám poškodený uviedol, býval nervózny, hoci sa to do rodiny snažil neprenášať. Údaje v podaní obžalovaného samé o sebe síce nespôsobili narušenie rodinných vzťahov, ale následná nervozita poškodeného bola v príčinnej súvislosti s týmto podaním, zvlášť keď obžalovaný útočil aj na jeho rodinu, následkom čoho mohli byť zhoršené vzťahy. Obsah písomného podania však môže značnou mierou ohroziť vážnosť poškodeného u spoluobčanov. Nie každý občan vie, akým spôsobom, resp. aký je proces menovania sudcu do funkcie. Málokto vie, že tomu okrem riadneho skončenia vysokoškolského štúdia predchádza istá príprava a náročné výberové konanie s následným menovaním, výsledkom ktorého je ustanovenie do funkcie sudcu. Bežný občan po získaní nepravdivých informácií môže skutočne nadobudnúť dojem, že je to možné dosiahnuť aj bez tohto zaužívaného postupu. Napomáha tomu aj skutočnosť, že v minulosti počas predchádzajúceho režimu existovali tzv. robotnícke kádre, ktoré po krátkom zaškolení vykonávali funkcie sudcov. Túto skutočnosť môžu mať ešte niektorí starší občania na pamäti a u mladších môže táto informácia pretrvávajúť z podania rodičov. Aj z tohto pohľadu súd dospel k záveru, že informácia, ktorú obžalovaný v písomnom podaní podal, môže ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov. Rovnako tiež informácia, že je potrebné skúmať jeho duševný stav môže u spoluobčanov evokovať mylný záver o zdravotnej nespôsobilosti poškodeného na výkon funkcie. Navyše ochorenie tohto druhu sa u väčšiny laickej verejnosti stretáva s posmechom, čo taktiež môže ohroziť vážnosť poškodeného u spoluobčanov. Súd síce súhlasí s tvrdením obhajoby, že obžalovaný by musel vedieť, že svojim tvrdením môže takúto ujmu spôsobiť, ale nesúhlasí s tvrdením obhajoby, že obžalovaný o tom nevedel. Súd je presvedčený, že na posúdenie toho, či taká informácia môže, alebo nemôže ohroziť vážnosť poškodeného u spoluobčanov nie je potrebné žiadne extra vzdelanie ani nadpriemerná inteligencia. Súd v tejto súvislosti podotýka, že obžalovaný je bývalým študentom medicíny, čo už samo o sebe je predpokladom istej miery intelektu, čo postačuje aby obžalovaný vedel, čo môže svojim podaním spôsobiť.

Súd sa však stotožnil s názorom obhajoby, že obžalovaný sa skutku nedopustil verejne. Obžaloba žiadnym spôsobom nepreukázala, že obžalovaný spáchal trestný čin verejne tak ako je uvedené v § 122 ods. 2 Tr. zák.. Súd považuje za preukázané, že obžalovaný skutok, to znamená uvedenie informácie v písomnom podaní nešíril obsahom tlačoviny, ani filmom, rozhlasom, televíziou. Nepoužil počítačovú sieť, ani žiaden iný obdobný spôsob. Tak isto nijakým spôsobom nekopíroval spis. Obžaloba rovnako nepreukázala, že obžalovaný spáchal skutok tak, že tieto informácie oznamoval pred viac ako tromi ľuďmi súčasne (§ 122 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.). Je preukázané, že obžalovaný spáchal skutok takým spôsobom, že poslal písomné podanie predsedovi Okresného súdu Lučenec a na Generálnu prokuratúru SR. Osoby, ktoré sa s týmito podaniami oboznámili sú povinné zachovať mlčanlivosť. Nemožno preto považovať skutočnosť, že sa oboznámili so spisom, za také, že by to mohlo byť označené za spáchanie trestného činu verejným spôsobom. Pokiaľ obžaloba poukazuje, že pojednávanie je verejné a verejnosť by sa tak mohla dozvedieť údaje z podania, súd poukazuje na ustanovenie § 249 Tr. por., ktoré súdu umožňujú verejnosť vylúčiť ak to vyžaduje dôležitý záujem o. i. aj poškodeného (k vylúčeniu nedošlo, pretože verejnosť sa nedostavila).

Obhajoba namietala, že v konaní nebol vyšetrený duševný stav obžalovaného odvolávajúc sa pritom na list otca obžalovaného, v ktorom ten uviedol, že by bolo potrebné zistiť, či syn netrpí duševnou poruchou. Súd poukazuje v zhode s prokuratúrou na skutočnosť, že samotný otec uviedol, že svojho syna nevidel už 10 rokov a vychádza len z indícií vyplývajúcich napríklad zo spôsobu ukončenia jeho štúdia. Súd sa stotožnil aj s prokuratúrou v tom zmysle, že otec obžalovaného nie je odborné zdatný v problematike psychiatrie a je to len tvrdenie laika a predovšetkým otca, ktorého účelom (cieľom) je chrániť svoje dieťa. Obhajoba spochybnila aj doručenie predvolania na preštudovanie spisu s tým, že preštudovanie spisu sa malo uskutočniť dňa 10. 04. Ako vyplýva z mailu rakúskej polície obžalovaný odmietol dňa 27.03. prevziať predvolanie na preštudovanie spisu. Súd však v tejto súvislosti podotýka, že obžalovaný menil miesto pobytu. 26. 03. Sa nachádzal v Českej republike, predtým v Bratislave, 27. 03. bol lokalizovaný v Rakúsku. Informáciu zo strany rakúskej polície považuje súd za dôveryhodnú. Pokiaľ by potvrdenie bolo len zo strany slovenskej polície, mohlo by dôjsť k jeho spochybneniu. V tomto prípade je však súd toho názoru, že polícia iného štátu by ťažko potvrdzovala informáciu, ktorá nie je pravdivá, zvlášť, keď nie je na tom osobne zainteresovaná (osoba nie je trestne stíhaná v Rakúsku). Polícia Rakúskej republiky bola požiadaná cestou policajného pridelenca o doručenie listu, nakoľko obžalovaný bol lokalizovaný v Rakúsku (Schwechat), kde žiadal o azyl. Obžalovaný zásielku odmietol prevziať. Ako vyplýva z e-mailovej komunikácie medzi vyšetrovatelkou a policajným pridelencom vo Viedni zo dňa 04. 04. rakúska polícia v oznámení výslovne uviedla, že „S. V. vytrvalo odmietal prevziať...“ Súd tak má preukázané, že obžalovaný sa o termíne preštudovania spisu mohol dozvedieť včas, pretože vyšetrovateľ už dňa 04.04. vedel, že obžalovaný odmietol oznámenie prevziať.

Z vykonaného dokazovania tak považuje súd za preukázané, že údaje obsiahnuté v podaní obžalovaného sú takého charakteru a takej intenzity, že mohli značnou mierou ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov a narušiť jeho rodinné vzťahy. Obžalovaný sa tak dopustil skutku uvedeného v obžalobe a dopustil sa prečinu ohovárania podľa § 373 ods. 1 Tr. zák..

Pokiaľ ide o druh a výmeru trestu súd postupoval podľa § 34 Tr. zák.. Prihliadol najmä na možnosť generálnej a individuálnej prevencie a možnosť nápravy páchatel'a. Súd prihliadol aj na možné poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. Obžalovaný je z miesta bydliska hodnotený všeobecne. Z odpisu z registra trestov súd zistil, že nemá žiadny záznam, súd mu preto priznal jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. (doposiaľ viedol riadny život). U obžalovaného nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť. Základná sadzba podľa § 373 ods. 1 Tr. zák. je 0 až 2 roky. Pri prevahe poľahčujúcich okolností sa horná hranica trestnej sadzby znižuje o 1/3, to znamená o 8 mesiacov. Súd tak mohol uložiť trest v rozmedzí 0 až 16 mesiacov. Súd uložil obžalovanému trest v dolnej hranici trestnej sadzby, pričom prihliadol najmä na jeho doterajšiu bezúhonnosť. S prihliadnutím na osobu páchatel'a, jeho doterajší život a prostredie súd dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného nie je nutný nepodmienečný trest odňatia slobody, ale v súlade s § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. výkon trestu obžalovanému podmienečne odložil na skúšobnú dobu 1 roka.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie a to v lehote 15 dní od oznámenia rozsudku na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade (súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh - pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 345 ods. 1),

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307 ods. 1 písm. d/ resp. § 45 ods. 1).